

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3To/2/2020
Identifikačné číslo spisu: 9519100212
Dátum vydania rozhodnutia: 10.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:9519100212.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. na neverejnom zasadnutí konanom 10. júna 2020 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného JUDr. S.P. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona, prejednal odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podané proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/27/2019 zo 4. novembra 2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/27/2019 zo 4. novembra 2019.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/27/2019 zo 4. novembra 2019 bol obžalovaný JUDr. S.P., postupom podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, oslobodený spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sp. zn. VII/2 Gv 136/18/1000, podľa ktorej sa mal dopustiť prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného poriadku tak, že

- dňa 7. júla 2017 v čase o 10:41 hod. v Košiciach na ul. A. XXX/XX v priestoroch výcvikového zariadenia, ktoré sa nachádza na prízemí budovy ubytovne Policajného zboru, poskytol úplatok vo forme balenia kávy nezistenej značky T. C. v postavení odborného referenta špecialistu Výcvikového zariadenia vodičov oddelenia autodopravy Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Centra podpory Košice za to, že mu vystavil povolenie na vedenie služobných cestných vozidiel bez toho, aby riadne absolvoval zdokonaľovacie odborné školenie a úspešne vykonal testy,

pretože skutok nie je trestným činom.

Špecializovaný trestný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne: „Výhodnotením dôkaznej situácie dospel súd k týmto záverom. Obžalovaný JUDr. S.P. spáchanie trestnej činnosti v plnom rozsahu poprel, resp. uviedol, že pravdou je len to, že dal inštruktorovi C. kávu, ktorú našiel na učebni a ktorú si, podľa jeho názoru, inšpektori zakúpili a zabudli na učebni. V žiadnom prípade tak neurobil v súvislosti s vystavením povolenia na vedenie služobných cestných vozidiel. Pokiaľ sa nezúčastnil školenia a testov v rámci plánovaných termínov školení, tak na svoju obranu uviedol len to, že bolo letné obdobie, veľký turistický ruch a z týchto dôvodov mal veľa roboty. Preto využil príležitosť, že svedok C. mu umožnil urobiť preškolenie a testy v inom termíne. Súd obhajobe obžalovaného neuveril. Táto bola vyvrátená najmä obrazovo-zvukovým záznamom zo 07.07.2017. Z tohto záznamu ako aj z rozhovoru ktorý prebiehal, podľa názoru súdu jednoznačne vyplýva, že obž. JUDr. S. položil svedkovi C. balíček kávy na stôl v súvislosti s vystavením povolenia na vedenie služobných cestných vozidiel. Svedčí o tom počiatočné odmietanie kávy svedkom C., ktoré bolo jednoznačné a bez možnosti iného výkladu. Taktiež súd neuveril tomu, že obžalovaný našiel túto kávu na učebni, pretože to pri rozhovore ani len nespomenul a svedok C. vôbec nepotvrdil, že by si ráno kávu niekde kupoval, resp. že by ju niekde zabudol na učebni. Na druhej strane musí súd konštatovať, že pokiaľ sa v obžalobe tvrdilo, že obž. JUDr. S.P. nevykonal zdokonaľovacie odborné školenie a ani testy, tak ohľadne tejto skutočnosti neexistuje v spise žiadny dôkaz, ktorý by to potvrdzoval. Zo všetkých výpovedí zainteresovaných osôb, zo záznamov telekomunikačnej prevádzky, z obrazovo-zvukového záznamu, ako aj z listinných dôkazov nevyplývalo, že by obž. JUDr. S. neabsolvoval školenie a testy tak, ako uviedol vo svojej výpovedi. Jediný dôkaz, ktorý v tomto smere v trestnom spise existuje je, že obžalovaný podal žiadosť o zaradenie do odbornej prípravy na preskúšanie v rozsahu základný kurz a taktiež sa v spise nachádza vyplnený test. Na základe týchto skutočností potom dospel súd k záveru, že obž. JUDr. S.P. sa dopustil skutku tak, ako je vyššie uvedené s tým, že sa nepodarilo preukázať, že by nevykonal test a školenie. Prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok, alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe. V zmysle § 131 ods. 3 Trestného zákona sa úplatkom na účely tohto zákona rozumie vec alebo iné plnenie majetkovej či nemajetkovej povahy, na ktoré nie je právny nárok. Pokiaľ obžalovaný poskytol svedkovi inšpektorovi C. v súvislosti s vystavením povolenia na vedenie služobných cestných vozidiel balíček kávy, je nepochybné že inšpektor C. nemal právny nárok na takúto protislužbu a obžalovaný tak v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu poskytol úplatok. Naplnil tak po formálnej stránke skutkovú podstatu prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona. V zmysle § 10 ods. 1 Trestného zákona prečin je trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcu 5 rokov. V zmysle § 10 ods. 2 nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná. Čin môže byť teda posúdený ako trestný, len ak je jeho závažnosť vyššia ako nepatrná. Pokiaľ súd vyhodnotil konanie obžalovaného JUDr. S.P. v intenciách vyššie uvedených právnych noriem, dospel k záveru, že obvinený po formálnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona, avšak jeho závažnosť je nepatrná. Ako bolo vyššie konštatované, závažnosť prečinu určuje spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (pôjde najmä o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti), miera zavinenia a pohnútky páchatel'a. Súd hodnotil tieto kritéria nie izolovane, ale v ich súhrne bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor druhých. Je nepochybné, že v prípade obžalovaného JUDr. S. išlo o ojedinelé vybočenie z inak riadneho života. Balíček kávy poskytol za situácie, keď už mu boli vyplňané doklady, pričom nebolo preukázané, že by predtým nebol inšpektorom C. preškolený (okrem toho bol preškolený v roku 2016), resp. že by neurobil predpísané testy. Z hľadiska okolností prípadu je potrebné uviesť, že išlo o získanie povolenia len na riadenie služobných vozidiel bez akýchkoľvek ďalších výhod, napríklad jazda s majákom, jazda s pomocou tzv. „VRZ-u" a podobne, pričom je zrejmé, že z titulu svojej funkcie služobné vozidlo sám riadil len ojedinele. Poskytnutá káva sa z tohto pohľadu potom javí skôr ako vyjadrenie vďaky za to, že inšpektor C. navrhol preškolenie a vykonanie testu v inom termíne mimo programu školení a z vďaky, že mu vystavil príslušné povolenie. Skutočnosť, že bolo celkom bežné, že príslušníci polície vykonávali preškolenia a testy mimo termínov predpísaných školení, za súhlasu samotných inšpektorov, nepriamo

vyplýva aj z návštevy ďalšieho príslušníka PZ v kancelárii inšpektorov, po odchode obžalovaného JUDr. S. so svedkom B.. Je taktiež potrebné zdôrazniť, že obžalovaný je po služobnej stránke veľmi dobre hodnotený, patrí k príkladným príslušníkom PZ a podieľal sa aj na záchrane ľudských životov. V priebehu celej svojej policajnej kariéry neboli k jeho práci žiadne pripomienky, nevedlo sa proti nemu disciplinárne konanie a naopak bol veľakrát disciplinárne odmenený. Neboli v jeho prípade zistené žiadne prit'azujúce okolnosti, ani okolnosti, ktoré by zvyšovali závažnosť spáchaného prečinu, ale naopak vyššie konštatované skutočnosti vo svojom súhrne závažnosť spáchaného prečinu výrazne znižujú a to až do takej miery, že je nepatrná a nejde tak o prečin".

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie prokurátor. V odvolaní argumentoval takto: „S rozhodnutím súdu sa nemožno stotožniť z nasledovných dôvodov:

„Je pravdou, že ust. § 10 ods. 2 Trestného zákona je tzv. materiálnym korektívom v prípade prečinov. Treba uviesť, že obžalovaný je v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru (ďalej len „PZ“) a navyiac riaditeľom Obvodného oddelenia PZ v Čani. Práve táto skutočnosť mimoriadne zvyšuje závažnosť tohto prečinu. Sú to práve príslušníci PZ, ktorí by mali byť príkladom pre ostatných členov spoločnosti. Je povinnosťou a prioritou policajtov dodržiavať zákon a vyžadovať jeho dodržiavanie v im vymedzenej oblasti spoločenských vzťahov. Je nepredstaviteľné, aby policajný funkcionár s dlhoročnou praxou porušoval úmyselným spôsobom ustanovenia Trestného zákona, zvlášť v takej oblasti akou je korupcia. Je neakceptovateľné, aby trestná činnosť príslušníkov PZ bola tolerovaná, spoločnosť naopak prezumuje, že práve príslušníci PZ budú vzorom pri dodržiavaní zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov. V tomto kontexte nemožno zabúdať ani na to, že príslušníci PZ skladajú pri vzniku ich služobného pomeru sľub, ktorý zvyšuje ich zodpovednosť voči spoločnosti (§ 17 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru). Na margo konštatovania súdu o služobnej bezúhonnosti a podieľania sa na záchrane ľudského života obžalovaným treba skonštatovať, že práve príslušníci PZ majú podľa zákonov upravujúcich ich činnosť zvýšenú mieru zodpovednosti a povinností aj v čase ich služobného voľna a nemožno ich porovnávať s ostatnou bežnou populáciou. Je potrebné brať do úvahy aj to, že korupcia je v súčasnosti v Slovenskej republike rozšírená a treba trvať nekompromisne na potrestaní páchatel'ov tejto trestnej činnosti, a to bez ohľadu na hodnotu úplatku, ktorá ani v Trestnom zákone nie je definovaná. Vzhľadom na vyššie uvedené nemožno teda hovoriť v tomto prípade o nepatrnej závažnosti tohto prečinu, naopak je potrebné, aby za týchto okolností došlo k uznaniu viny páchatel'a a jeho potrestaniu. Treba ešte dodať, že pri obstarávaní veci všeobecného záujmu nie je potrebné, aby podplácajúci (prijímajúci) získal (poskytol) nejakú výhodu alebo uprednostnenie, ale postačuje súvislosť s obstarávaním veci všeobecného záujmu. Vydávanie povolení v tomto prípade je súčasťou širšieho procesu - výcvik, príprava, test, vydávanie povolenia, a preto je nutné vydanie potvrdenia označiť za súvislosť s obstarávaním veci všeobecného záujmu".

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Najvyšší súd konštatuje, že Špecializovaný trestný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, najmä zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7 Trestného poriadku, práva na obhajobu - § 2 ods. 9 Trestného poriadku. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

K odvolacím argumentom prokurátora najvyšší súd poznamenáva, že súhlasí s prokurátorom a jeho myšlienkami o neakceptovateľnosti korupcie v radoch polície a dopĺňa, že korupciu vníma ako nebezpečný zhubný nádor rozkladajúci všetky spoločenské vzťahy, najmä vo verejnom, ale i

súkromnom sektore. Korupcia ničí každú spoločnosť nielen tým, že narúša jej riadne fungovanie, ale aj tým, že vyvoláva v čestných ľuďoch nedôveru v spravodlivosť a fungovanie právneho štátu tak, ako by za normálnych okolností mal fungovať.

V zmysle § 139 ods. 1 Trestného zákona sa vecou všeobecného záujmu, na účely trestného zákona, rozumie záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska záujmu spoločnosti. Obstarávanie vecí všeobecného záujmu je činnosť, ktorá súvisí s plnením úloh, ktoré sa týkajú vecí všeobecného záujmu, teda nielen rozhodovania orgánov verejnej moci, ale aj inej činnosti pri uspokojovaní záujmov občanov a právnických osôb v oblasti materiálnych, sociálnych, kultúrnych a iných potrieb. Ide teda o plnenie všetkých úloh, na ktorých riadnom a nestrannom plnení má záujem celá spoločnosť, alebo určitá sociálna skupina. Súvislosť s obstarávaním vecí všeobecného záujmu v zmysle § 329 ods. 1 Trestného zákona je daná vždy vtedy, ak páchatel bez právneho titulu prijme, žiada, alebo si dá sľúbiť materiálnu alebo inú protislužbu za svoje predchádzajúce, prebiehajúce, alebo nasledujúce konanie pri obstarávaní určitej veci (vecí) všeobecného záujmu. Také obstarávanie totiž nie je spojené so vznikom akéhokoľvek nároku na plnenie peňažnej alebo nepeňažnej povahy (úplatok v zmysle § 131 ods. 3 Trestného zákona), mimo právneho režimu odmeňovania toho, kto obstarávanie dotknutých vecí všeobecného záujmu z dôvodu svojho zamestnania, povolania, postavenia, alebo funkcie vykonáva.

Najvyšší súd pripomína, že spoločnosť má záujem na riadnom a poctivom výkone služobných povinností každého policajta a teda aj policajta rozhodujúceho o vydaní povolenia na vedenie služobných cestných vozidiel (T. C. v tomto prípade) bez toho, aby poskytoval výhody svojim známym a kamarátom (vydanie povolenia bez absolvovania zdokonaľovacieho školenia a bez absolvovania testu) a tak iného (JUDr. S.P.) zvýhodňoval voči ostatným a za takúto „službu“ ešte prijímal (kávu, víno ....), a tak získaval prospech, na ktorý nemá právny nárok.

Preto si najvyšší súd osvojil úvahy prokurátora v tom, že konanie T. C. (opísané v obžalobe) je konaním vo veci všeobecného záujmu.

Z odôvodnenia rozsudku Špecializovaného trestného súdu možno zistiť, že konajúci samosudca bol pri rozhodovaní „nerozhodný“ a v ľudskej ale najmä právnej dileme ako má rozhodnúť. V rámci svojich právnych úvah sa totiž dostal do logických a tiež právnych protirečení, keď na jednej strane uviedol:

- „...pokiaľ sa v obžalobe tvrdilo, že obž. JUDr. S.P. nevykonal zdokonaľovacie odborné školenie a ani testy, tak ohľadne tejto skutočnosti neexistuje v spise žiadny dôkaz, ktorý by to potvrdzoval“ (piata strana štvrtý odsek).
- „... z dôkazov nevyplývalo, že by obž. JUDr. S.P. neabsolvoval školenie a testy...“ (piata strana štvrtý odsek).
- „... nebolo preukázané, že by predtým nebol inšpektorom C. preškolený (okrem toho bol preškolený v roku 2016), resp. že by neurobil predpísané testy“ (šiesta strana štvrtý odsek).
- „...súd dospel k záveru, že obž. JUDr. S.P. sa dopustil skutku tak, ako je vyššie uvedené s tým, že sa nepodarilo preukázať, že by nevykonal test a školenie“ (piata strana piaty odsek).

Na druhej strane samosudca ale konštatoval:

- „Naplnil tak po formálnej stránke skutkovú podstatu prečinu podplácania ...“ (šiesta strana prvý odsek).
- „... súd dospel k záveru, že obvinený po formálnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu podplácania ...“ (šiesta strana tretí odsek).

Najvyšší súd poznamenáva, že objektívnu stránku skutkovej podstaty prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona tvorí konanie, v rámci ktorého páchatel ponúkne úplatok za niečo čo súvisí s obstarávaním vecí všeobecného záujmu. V tomto prípade malo ísť o poskytnutie kávy za vystavenie povolenia bez toho (viď. obžaloba), aby páchatel absolvoval zdokonaľovacie odborné školenie a úspešne

vykonal test. Ak teda súd prvého stupňa na jednej strane tvrdí, že prokurátor nepreukázal práve to „bez toho“, potom nemožno na druhej strane tvrdiť, že boli naplnené formálne znaky skutkovej podstaty. Oslobodiť páchateľa spod obžaloby s konštatovaním, že nebol naplnený materiálny korektív prečinu totiž možno len vtedy, ak zároveň sú naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu. Právne úvahy Špecializovaného trestného súdu ale zjavne dokumentujú nenaplnenie objektívnej stránky prejednávaneho prečinu.

S ohľadom na uvedené považuje najvyšší súd rozsudok Špecializovaného trestného súdu za nezrozumiteľný a právne úvahy súdu prvého stupňa za vzájomne si odporujúce. Nič to však nemení na konečnom rozhodnutí najvyššieho súdu, ktorý si osvojil ako správne argumenty prokurátora o naplnení materiálneho korektívu skutkovej podstaty prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona v predmetnej veci.

K tomu odvolací súd poznamenáva.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pojmom znaky uvedené v tomto zákone sa rozumejú znaky objektívnej a subjektívnej povahy, ktoré tvoria tzv. skutkovú podstatu trestného činu (súhrn znakov, ktoré charakterizujú ľudské konanie a jeho následok ako trestný čin), pričom všetky sú rovnako nevyhnutné a rovnocenné.

Z hľadiska obsahu, každá skutková podstata trestného činu vyjadruje všetky podstatné znaky a črty nevyhnutné na posúdenie, či konkrétny spáchaný skutok možno pokladať za trestný čin. Ide o súhrn znakov možných ľudských aktivít, ktorých splnením vzniká trestná spornosť. Znaky trestných činov uvedené v Trestnom zákone vyjadrujú možnosť vzniku takto klasifikovaných skutkov (predvídanie možnosti vzniku), ako aj nevyhnutnosť podradiť ich pod príslušné skutkové podstaty trestných činov a použiť právne následky uvedené v Trestnom zákone. Súhrn skutkových znakov jednotlivých skutkových podstát trestných činov odráža konkrétny skutok z hľadiska kvantity a kvality. Trestná zodpovednosť vzniká na základe existencie spáchaného skutku, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty trestného činu. Okrem obligatórných znakov skutkovej podstaty trestného činu, ktorými sú objekt (záujem, hodnota, či spoločenský vzťah chránený trestným právom), objektívna stránka (konanie vrátane opomenutia, následok a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom), subjekt (páchateľ) a subjektívna stránka (zavinenie, niekedy aj pohnútky - motív) sa na vyvodenie trestnej zodpovednosti pri prečine vyžaduje aj naplnenie tzv. materiálneho korektívu, ktorý je vyjadrený v ustanovení § 10 ods. 2 Trestného zákona - nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolností za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútky páchateľa je jeho závažnosť nepatrná.

Materiálny korektív predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov. Jednou z podmienok, ktorá musí byť splnená na to, aby určité protiprávne konanie (skutok) mohlo byť kvalifikované ako konkrétny prečin, je v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona aj pozitívny záver o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska napĺňa znaky skutkovej podstaty nejakého prečinu (poznámka: práve v tejto časti sa právne úvahy súdu prvého stupňa stali vzájomne rozpornými) je vyššia ako nepatrná. Stupeň závažnosti činu má zásadný význam pre rozhodnutie o základnej otázke trestného konania (otázke viny a trestu).

Na posúdenie závažnosti určitého protispoločenského konania majú vplyv a závažnosť prečinu určujú nasledovné skutočnosti:

- a/ spôsob vykonania činu a jeho následky,
- b/ okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (pôjde najmä o poľahčujúce a prit'azujúce okolnosti - § 36 a § 37 Trestného zákona),
- c/ miera zavinenia a pohnútky páchateľa.

Kritériá, pomocou ktorých sa určuje závažnosť prečinu, sa týkajú konania a následku (test objektívnej stránky) a miery zavinenia v prípade pohnútky (t. j. subjektívnej stránky) sú také rôzne a premenlivé, že pomocou nich možno v konkrétnom prípade dostatočne rozlíšiť stupeň závažnosti spáchaného prečinu, resp. činu vykazujúceho znaky prečinu. Uvedené kritériá pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných. Závažnosť niektorého protispoločenského konania býva spravidla deliacou čiarou medzi trestným činom a priestupkom.

V predmetnej veci najvyšší súd dospel k záveru, že obžalovaný JUDr. S.P. svojim konaním uvedeným v skutkovej vete obžaloby naplnil materiálny znak skutkovej podstaty prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona.

Všetky okolnosti prípadu dokumentujú, že v radoch polície v G. bolo verejne známe, že vo Výcvikovom zariadení vodičov oddelenia auto dopravy Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Centra podpory Košice sa dá „vybaviť čo treba“ veľmi ľahko, pretože kompetentní pracovníci tohto centra sú kolegiálny a priateľský. Aj keď sa javí, že títo pracovníci nič od nikoho za svoju protislužbu nežiadali stalo sa pravidlom, že im bolo poskytované „všimné“ (obrazovo-zvukový záznam uvedené potvrdzuje v predmetnej veci a tento senát najvyššieho súdu už v podobnej veci konal - rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3To/1/2020 z 27. mája 2020) tak ako aj v predmetnej veci obžalovaným JUDr. S.P..

Práve okolnosti prípadu - vybavenie povolenia pre známeho ako bežná a zabehnutá prax, zvyšujú spoločenskú závažnosť aj konania obžalovaného JUDr. S. nad mieru nepatrnosti.

Pre spoločnosť je neprijateľné, aby si policajti neplnili riadne svoje povinnosti vyplývajúce z ich zamestnania či postavenia a iní policajti im za to poskytovali „všimné“ - úplatok. Preto ak súd prvého stupňa v ďalšom konaní dospeje k záveru, že prokurátorovi sa podarilo bezpečne a nespochybniteľne dokázať, že obž. JUDr. S. poskytol úplatok T. C. za to, že mu vystavil povolenie na vedenie služobných cestných vozidiel bez toho, aby riadne absolvoval zdokonaľovacie školenie a úspešne vykonal testy (viď. obžaloba) potom, podľa názoru najvyššieho súdu s ohľadom na už vyššie uvedené, bude naplnený aj materiálny korektív prejednávaneho prečinu.

Ak by dospel Špecializovaný trestný súd k opačnému záveru (nenaplnenie formálneho znaku skutkovej podstaty trestného činu), potom síce zhodne ako teraz by mal oslobodiť obžalovaného spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku ale argumentačne tak, že nebola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty prejednávaneho prečinu a teda, že nezistil naplnenie jedného z formálnych znakov skutkovej podstaty prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona.

So zreteľom na uvedené sa najvyšší súd stotožnil s odvolacími argumentami prokurátora, vyhovel jeho odvolaniu a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.